

РІЧКА ГОРИНЬ

Про походження назви Горинь є кілька гіпотез. Одні пов'язували її з повинню, а інші з джерелом. Найімовірніше назва могла розвинутись від староруського слова «горина» (гірська країна, гориста місцевість). Адже в далекому минулому річка так і називалась Горина. В Іпатіївському літописі під 1150 роком

зазначено, що Ізяслав Мстиславович «...перейшов Горину і тут став табором». Нинішнє ймення ріки у письмових джерелах уперше з'являється 1450 року. В одній з українських грамот XV століття є такий запис: «...урочища синові моему Василю отказую в повіті Луцькім над Горинь-рікою...»

«Горинь починається біля села Устечка на Волині», - писав у 1840 році видатний польський письменник Ю. Крашевський.

«Горинь починається біля села Горинки», - стверджував у 1868 році відомий дослідник Волині А. Братчиков. Так важко було серед плетива струмків знайти початок цієї ріки. Згодом, коли вчені детально вивчили гідрографічне «гілля» її верхів'їв, виявилось, що Горинь починається між горбами на висоті 345 метрів над рівнем моря у селі Волиці Кременецького району на Тернопільщині. Річка, протікаючи вздовж західного краю Українського кристалічного щита, перетинає біля Славути й Острога вузьку смугу Малого Полісся, ділить на дві частини – Ровенське і Гоцанське плато – північну околицю Волинської височини і за Оржевом входить в зону Полісся, поспішаючи до його головної водної артерії – Прип'яті.

Довжина ріки 659 км, площа водозабору 27700 км. Загальне падіння ріки 218 м. В межах Володимирецького району довжина річки Горинь становить 38 км.

Тече вона з південного-заходу на північний схід і впадає в річку Прип'ять із правого берега на 412 км від її Устя, в 14 км нижче м. Давид-Городок, на висоті 127 м над рівнем моря.